

Arrest

nr. 64 677 van 12 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 6 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Servische te zijn, afkomstig uit Nis (Servië) en u verklaart de Servische nationaliteit te bezitten. U verklaart op 22 december 2001 getrouwd te zijn met (L.A.) (O.V. 6.751.084), een Roma-zigeuner. U hebt sinds uw huwelijk geen contact meer met uw familie omdat zij sterk gekant zijn tegen uw huwelijk. U verklaart dat de problemen begonnen zijn in augustus 2010, toen uw stiefzoon, (L.S.) (O.V. 6.751.093), werd aangevallen door een bende van 10 skinheads. Zij zouden sigaretten hebben uitgeduwd op zijn arm en zouden zijn rechter pink hebben proberen af te snijden omdat hij een Roma-afkomst heeft. Een kleine week later zou uw stiefzoon een van de bendeleden zijn tegengekomen en zouden ze gevochten hebben. Nadien zouden de problemen echt begonnen zijn. U verklaart dat rond midden augustus u dreigtelefoontjes begon te ontvangen van de skinheads waarmee uw stiefzoon

problemen had. U zou het grootste slachtoffer geweest zijn, omdat u het vaste telefoontoestel thuis altijd opnam. Verder zouden ze meermaals naar uw huis zijn gekomen om u en uw gezin te bedreigen en uit te schelden. Zo zouden ze eveneens gezegd hebben dat ze uw dochter, (L.A.), zouden ontvoeren. U diende geen klacht in, omdat u er van overtuigd bent dat de politie toch niet zou optreden. Het werd voor u ondraagbaar om verder te leven in Servië en u besloot daarop het land te verlaten. Op 9 september 2010 vertrokken uw echtgenoot en stiefzoon met de wagen naar België en op 17 september 2010 vertrok u samen met uw drie dochters per vliegtuig naar België. U vroeg op 12 januari 2011 asiel aan. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw Servische identiteitskaart, uitgereikt op 10.12.2001 te Nis, de Servische identiteitskaart van uw echtgenote, uitgereikt op 09.08.2002 te Nis, uw Servische paspoort, uitgereikt op 05.10.2010 te Belgrado, het Servische paspoort van uw echtgenote, uitgereikt op 18.08.2009 te Nis, het Servische paspoort van uw dochter (T.), uitgereikt op 17.08.2009 te Nis, het Servische paspoort van uw dochter Andela, uitgereikt op 17.08.2009 te Nis, het Servische paspoort van uw zoon (S.), uitgereikt op 18.08.2009 te Nis, het Servische paspoort van uw stiefdochter (S.), uitgereikt op 17.08.2009 te Nis, uw Servisch rijbewijs, uitgereikt op 08.02.2006 te Nis, uw nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 03.09.2010 te Nis, uw internationale huwelijksakte, uitgereikt op 03.09.2010 te Nis, uw internationaal rijbewijs, uitgereikt op 05.06.2007 te Nis, uw geboorteakte, uitgereikt op 26.05.2006 te Nis, de internationale geboorteaktes van het hele gezin, allen uitgereikt op 03.09.2010 te Nis, een akte van de rechtbank, uitgereikt op 10.07.2007 te Nis, het diploma van uw echtgenote, uitgereikt op 19.06.1989 te Nis, uw diploma, uitgereikt op 15.10.1979 te Nis, uw bewijs van goed gedrag en zeden, uitgereikt op 07.09.2010 te Nis, het bewijs van goed gedrag en zeden van uw zoon, (S.), uitgereikt op 07.09.2010 te Nis, het bewijs van goed gedrag en zeden van uw echtgenote, uitgereikt op 07.09.2010 te Nis, de kopie van de identiteitskaart van uw zoon, uitgereikt op 01.06.2007 te Belgrado.

B. Motivering

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag steunt op de motieven die door uw stiefzoon, (L.S.), werden aangebracht en dat u zelf geen eigen vluchtmotieven aanhaalt. Aangezien inzake zijn asielaanvraag werd beslist dat zijn asielaanvraag bedrieglijk is, kan ook inzake uw asielaanvraag geen positieve beslissing worden genomen. Er zijn geen elementen voorhanden waarom u dient te vrezen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bij een eventuele terugkeer naar uw land. De beslissing van uw stiefzoon luidt als volgt:

“Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw verklaringen grotendeels niet stroken met de verklaringen die uw vader en stiefmoeder aflegden, waardoor de geloofwaardigheid en ernst van uw vluchtmotieven en bijgevolg uw vrees dienaangaande in twijfel kunnen worden getrokken. Zo verklaart u dat u een week nadat u door tien skinheads werd mishandeld, een van hen tegenkwam en hem hard toetakelde en dat u ook de daaropvolgende dag nog iemand anders van de bende tegenkwam en ook hem hardhandig hebt aangepakt (gehoorverslag CGVS p. 7, 9, 10). Uw vader daarentegen verklaart dat u toen werd aangevallen zelf ook een paar klappen uitdeelde (gehoorverslag CGVS vader, p. 9, 10). Uw stiefmoeder daarentegen verklaart dat u een vijftal dagen later een van de bendeleden tegenkwam op straat en dat u toen hebt gevochten (gehoorverslag CGVS stiefmoeder, p. 8). Hoewel uw vader en uw stiefmoeder beweren dat u alleen was op het ogenblik dat u bedreigd werd (gehoorverslag CGVS vader p. 10, en gehoorverslag CGVS stiefmoeder, p. 7), verklaart u dat u in het park aan het wandelen was met een Roma-vriend en dat jullie beiden het slachtoffer werden van mishandelingen van de skinheads (gehoorverslag CGVS, p. 6, 7). De aanleiding van dit incident lijkt bovendien ook niet volledig waarheidsgetrouw, daar u verklaarde dat en uw Roma-vriend in het Romani tegen elkaar aan het praten waren, wat een reactie van de skinheads uitlokte. Nochtans beweerde u enkel Servisch en Engels te spreken (gehoorverslag CGVS, p. 4), hiermee geconfronteerd, voegde u er later aan toe Romani wel te begrijpen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Ook uw vader bevestigt in zijn verklaringen dat zijn kinderen geen Romani spreken en geen Roma-vrienden hadden (gehoorverslag CGVS vader, p. 4, 9).

Uw stiefmoeder verklaart verder dat de dreigtelefoontjes door skinheads na dit laatste incident zouden zijn begonnen en dat voornamelijk zij hiervan het slachtoffer was (gehoorverslag CGVS stiefmoeder, p. 9). Zij zou deze bedreigingen hebben ontvangen op het vast telefoontoestel thuis. U en uw vader zouden, naast haar, ook regelmatig op uw gsm en die van uw vader zijn gecontacteerd. Uw vader beweert echter dat het enkel u was die op uw gsm de dreigtelefoontjes ontving (gehoorverslag CGVS vader, p. 12), maar dat uw stiefmoeder de telefoon wel 2 à 3 keer heeft opgenomen (gehoorverslag CGVS vader, p. 14). U verklaart dan weer dat voornamelijk uzelf de dreigtelefoontjes ontving - tot wel 20 à 30 keer per dag - en dat naast u de dreigtelefoontjes enkel via het vast telefoontoestel thuis verliepen (gehoorverslag CGVS, p. 10, 11, 12). Hierbij komt nog dat uw vader verklaarde dat de bedreigingen enkel telefonisch waren en dat hij nooit een van de skinheads had gezien en dat enkel u hen ooit had gezien (gehoorverslag CGVS vader, p. 12, 13). Uw stiefmoeder

beweerde echter dat de skinheads meermaals, tot bijna dagelijks, bij u thuis geweest zijn, aan de deur stonden, bedreigingen uitten en u en de rest van het gezin uitscholden (gehoorverslag CGVS stiefmoeder, p. 6, 7, 10). Zo beweert zij eveneens dat zowel zij als uw vader als de rest van het gezin de skinheads gezien hebben (gehoorverslag CGVS stiefmoeder, p. 11). U verklaart in dit kader eveneens dat de skinheads geregeld voorbij wandelden en dat iedereen van het gezin hen gezien heeft, maar dat zij meestal niets zeiden (gehoorverslag CGVS, p. 13, 14).

Hierbij komt nog dat uw vader reeds een drietal weken na de eerste dreigtelefoontjes verklaart gevlucht te zijn, zonder ooit contact te hebben opgenomen met de politie (gehoorverslag CGVS vader, p. 15). Hoewel uw stiefmoeder verklaart tot op de laatste moment problemen te hebben gehad (gehoorverslag CGVS stiefmoeder, p. 11), verklaarde uw vader dat zij in de laatste weken geen problemen meer had, omdat de skinheads waarschijnlijk reeds vernomen hadden dat u zich in het buitenland bevond (gehoorverslag CGVS vader, p. 14). De verklaringen van uw vader hieromtrent worden bovendien ondersteund door het feit dat uw stiefmoeder probleemloos alle documenten kon gaan afhalen bij verschillende instanties (gehoorverslag CGVS vader, p. 6). Hoewel uw stiefmoeder beweerde steeds binnen te hebben verbleven (gehoorverslag CGVS stiefmoeder, p. 6), verklaarde zij dat haar kinderen allemaal tot op de laatste moment voor het vertrek naar België naar school zijn blijven gaan (gehoorverslag CGVS stiefmoeder, p. 5). Nadien zei zij echter plots dat zij (A.) niet meer naar school kon laten gaan, omdat zij het risico liep ontvoerd te worden door de skinheads (gehoorverslag CGVS stiefmoeder, p. 6). Uw vader beweert eveneens dat hij u niet naar school liet gaan (gehoorverslag CGVS vader, p. 12). Ook u bevestigt tijdens uw verklaring dat zowel (A.) als uzelf tot op het laatste moment voor het vertrek naar België naar school zijn blijven gaan, maar dat u wel geregeld spijbelde omdat u geen goede leerling bent (gehoorverslag CGVS, p. 4, 11).

Wat er ook van zij, zelfs indien nog geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen, quod non, dan nog dient er te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw problemen met skinheads geen of onvoldoende beroep kan doen op de hulp van en/of de bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In dit verband verklaart uw vader dat u geen beroep hebt gedaan op de hulp van de politie omdat de politie nooit tussenkomt als het om bedreigingen gaat. Enkel wanneer er echt iets gebeurt of wanneer u hen omkoopt, zouden ze volgens uw vader tussenkomen (gehoorverslag CGVS vader, p. 10, 15). Deze verklaringen zijn echter louter hypothetisch daar u de hulp van de politie nooit hebt ingeroepen en bijgevolg geen oordeel kunt vellen over het al dan niet optreden van de politie. U verklaart bovendien dat enkele mensen die getuige waren van de feiten, de politie op de hoogte wilden brengen, maar dat u zoon zei dat dat niet nodig was. U verklaarde immers dat u zelf wraak wou nemen – wat u ook gedaan hebt – en daarom de politie niet wou inschakelen (gehoorverslag CGVS, p. 7, 8, 15). Ook deze verklaringen kunnen niet aantonen dat de politie niet bereidwillig zou zijn om op te treden. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging.

Uit de informatie van het CGVS blijkt voorts dat er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiserdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa) Missie in Servië". Onder impuls van de OVSE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren

samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Tot slot stelt u ook nog dat uw biologische moeder, L.R., en zus, L.N.), momenteel nog steeds op het adres wonen, waar u woonachtig was in Servië. Volgens uw verklaringen, ondervinden zij daar momenteel geen problemen en zou er niemand meer zijn langsgeweest om achter u te vragen (gehoorverslag CGVS p.14), wat er op wijst dat u niet meer wordt gezocht door de personen waar u problemen mee heeft gekend in uw land.

De informatie waarop het CGVS zich baseert voor de motivering van deze beslissing werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd."

Daarnaast zijn uw moeilijkheden die u en uw kinderen ondervonden ten gevolge van uw huwelijk met een man van Roma-afkomst zijn omwille van tegenstrijdigheden weinig geloofwaardig. Zo verklaarde u dat uw dochter, (L.A.), op school gediscrimineerd werd en dat uw kinderen steeds moeilijkheden ondervonden (gehoorverslag CGVS, p. 6, 8), terwijl uw echtgenoot beweert over het algemeen nooit echt problemen te hebben gekend. Hij zou zijn kinderen bovendien in het Servisch hebben opgevoed en ze zouden volgens hem enkel Servische vrienden hebben gehad.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en afkomst uit Servië en die van uw familie, alsook uw burgerlijke staat worden niet betwist. De bewijzen van goed gedrag en zeden van u, uw echtgenoot en uw stiefzoon tonen aan dat u geen problemen hebt gekend met de politie, wat hier evenmin ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar asielaanvraag verbindt aan deze van haar stiefzoon S.L. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar stiefzoon. Bij het verzoekschrift worden daarnaast nog fotokopieën van inschrijvingsattesten van de kinderen toegevoegd.

2.2. De Raad heeft in het arrest nr. 64 676 van 12 juli 2011 aan de stiefzoon van verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

"2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker tracht de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden te verklaren. Aangaande het al dan niet spreken van de Romani-taal, voert verzoeker aan dat hij deze taal wel degelijk begrijpt en met fouten spreekt. Dat zijn vader hiervan niet op de hoogte is en evenmin weet of hij Roma-vrienden heeft is volgens verzoeker niet verwonderlijk gezien ouders niet alle details met betrekking tot vrienden van hun kinderen kunnen weten. Tevens wordt opgemerkt dat voor skinheads de minste zaken aanleiding kunnen geven tot geweldpleging, waarbij verwezen wordt naar bij het verzoekschrift gevoegde internetartikelen.

Wat betreft de bedreigingen, herhaalt verzoeker dat deze zowel via het vast telefoontoestel thuis als via de gsm plaatsvonden. Wie de bedreigingen ontving en op welke manier kan volgens verzoeker geen doorslaggevende factor zijn. Tevens verklaart verzoeker dat de skinheads bijna dagelijks langskwamen om bedreigingen te uiten en het gezin uit te schelden. Zijn zusje ging niet meer naar school uit vrees voor ontvoering.

Verzoeker herhaalt voorts dat zijn stiefmoeder nog alle identiteitsdocumenten is gaan afhalen bij de bevoegde instanties alvorens het land te verlaten. Het feit dat de rest van het gezin nadien naar België is gekomen, toont volgens verzoeker aan dat deze komst niet ingegeven is door financiële redenen.

Aangaande de politiediensten in Servië, voert verzoeker aan dat deze nog steeds op een andere wijze werken dan in Europa en er een verschil is tussen papier en realiteit. Dat de Servische politiediensten de internationale maatstaven benaderen is volgens verzoeker geen garantie op volledige bescherming.

Ten aanzien van Roma zou nog steeds een goot racisme-gevoel bestaan, onder meer ook binnen de politie. Binnen de Roma zou er nog een grote angst zijn ten aanzien van de politie, niettegenstaande het bestaan van de OVSE.

Verzoeker wijst voorts op het bestaan van lichamelijke letsels, die het gevolg zouden zijn van de geweldplegingen door de skinheads.

Bij het verzoekschrift worden teksten gevoegd over de huidige situatie in Servië met betrekking tot de Roma. Hieruit zou blijken dat de situatie escaleert en het leven in Servië erg hard is door de dagelijkse racistische aanslagen. Op één van de bijgevoegde foto's zou een gezin te zien zijn dat is moeten vluchten nadat skinheads hun woonst bekogelden. Een andere foto zou een huis tonen met de tekst "Death to the gipsy" op geschreven. De president Boris Tadic zou hierin niets verkeerd zien en stellen dat de zigeuners leugenaars zijn.

Verzoeker voert aan dat de autoriteiten beloven dat er aan de situatie zou verholpen worden maar dat er in realiteit niets gebeurt.

Hij vraagt te worden erkend als vluchteling, minstens dat hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend.

2.2. Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de vreemdelingenwet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen ter voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde in casu vast dat verzoeker nooit contact heeft opgenomen met de politie. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij geen klacht wenste in te dienen naar aanleiding van het vermeende incident met de skinheads omdat hij zelf wraak wilde nemen, hetgeen hij ook gedaan zou hebben (administratief dossier, stuk 3, p. 7). De in het verzoekschrift aangehaalde angst die bij Roma zou bestaan ten aanzien van de Servische politie kan aldus bezwaarlijk worden aanzien als verschoningsgrond voor verzoekers nalatige houding op dit vlak.

Het administratief dossier bevat uitgebreide en gedetailleerde informatie met betrekking tot de werking van de Servische autoriteiten en politiediensten. Waar verzoeker aanvoert dat uit deze informatie niet zou blijken dat er een garantie op volledige bescherming bestaat in zijn land van herkomst en de Servische politiediensten op een ander wijze werken dan in Europa, dient te worden opgemerkt dat de bescherming die de nationale autoriteiten bieden daadwerkelijk moet zijn doch niet absoluut en deze niet dient te worden geboden tegen elk feit begaan door derden. De plicht om burgers te beschermen houdt geenszins een resultaatverbintenis in.

Wat betreft de door verzoeker bijgebrachte internetartikelen inzake de algemene situatie voor Roma in Servië, stelt de Raad vast dat deze stukken niet gesteld zijn in één van de drie landstalen of het Engels en er geen voor eensluidend verklaarde vertaling wordt toegevoegd zodat zij met toepassing van artikel 8 PR RvV niet in overweging worden genomen.

Dat de autoriteiten op papier wel verbeteringen beloven maar dit in realiteit niet gebeurt, blijft aldus een loutere bewering, die geenszins de hoger vermelde informatie in het administratief dossier ontkracht.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming door zijn nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet.

Daargelaten de vraag of aan de aangevoerde feiten enig geloof kan worden gehecht, gelet op de talrijke tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen en die van zijn vader en stiefmoeder, welke overigens geenszins weerlegd worden door het minimaliseren ervan of het herhalen van eerdere verklaringen in het verzoekschrift, is niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, in geval van een terugkeer naar Servië, aantoonst."

Wat betreft de bijgevoegde attesten van de school van de kinderen kan worden opgemerkt dat nergens in het verzoekschrift wordt toegelicht op welke wijze deze documenten een ander licht zouden kunnen

werpen op de bestreden beslissing. De identiteitsgegevens van verzoekster en haar kinderen staan bovendien niet ter discussie.

2.3. Bijgevolg maakt ook verzoekster niet aannemelijk dat zij dient te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER